

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 720/2017
05.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владе Кезића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 2291/12 од 01.12.2016. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 34/17 од 12.05.2017. године, у седници већа одржаној 05.09.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владе Кезића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 2291/12 од 01.12.2016. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 34/17 од 12.05.2017. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К 2291/12 од 01.12.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у периоду од 1 (једне) године од дана правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 43.500,00 динара и износ од 10.000,00 динара на име паушала, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде. Оштећени ... АД "ББ" из ... је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 34/17 од 12.05.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Владе Кезића, а пресуда Основног суда у Рашкој К 2291/12 од 01.12.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Влада Кезић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те донесе пресуду у смислу члана 492. став 1. тачка 1) или 2) ЗКП. Бранилац је предложио да буде обавештен о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводећи да се у конкретном случају ради о кривичном делу са бланкетном диспозицијом, а да изрека побијане правноснажне пресуде не садржи одређење који конкретно материјално-правни пропис је повређен инкриминисаним радњама окривљеног, због чега бранилац сматра да у конкретном случају нису остварени сви битни елементи кривичног дела из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим.

Међутим, ови наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, нису основани, а из следећих разлога:

Одредба члана 238. став 1. тачка 4. КЗ прописује да ће се одговорно лице у предузећу или другом субјекту привредног пословања које има својство правног лица или предузетник, које у намери прибављања противправне имовинске користи за правно лице у коме је запослено, за друго правно лице или други субјект привредног пословања који има својство правног лица или за предузетника, на други начин грубо повреди овлашћења у погледу управљања, располагања и коришћења имовином, казнити затвором од три месеца до пет година.

У чињеничном опису кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим изреком побијане првостепене пресуде, јасно су наведене радње окривљеног као одговорног лица – директора предузећа ... "ББ" АД ..., које се састоје у поступању супротном одлуци Управног одбора наведеног предузећа, чији је директор и то одлуци број 03-01/09 од 08.06.2009. године, те извршеној продаји основних средстава (таксативно наведених у изреци) као старог гвожђа – купцу предузећу "ВВ" ДОО из ..., у укупном износу од 1.564.700,00 динара, који новчани износ предузеће "ВВ" ДОО из ... није платило, и за који окривљени није од наведеног предузећа узео меницу, нити било које друго средство обезбеђења, да ће бити извршена наплата продатих основних средстава.

Полазећи од наведеног, овако описано поступање окривљеног, које је дакле, супротно првенствено одлуци Управног одбора предузећа ... "ББ" број 03-01/09 од 08.06.2009. године, чији је окривљени директор, али и које је истовремено супротно добрим пословним обичајима и законом прописаним општим начелима правног

промета и пословања привредног субјекта приликом располагања имовином предузећа, по налажењу овог суда, представља грубу повреду овлашћења која окривљени има као одговорно лице – директор предузећа у погледу управљања располагања и коришћења имовином, те стога стоје сва законска обележја кривичног дела из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ, за које је побијаном правноснажном пресудом окривљени оглашен кривим. Стога су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног о непостојању кривичног дела у радњама окривљеног, због околности да у побијаној правноснажној пресуди није конкретно означен материјално-правни пропис прекршен тим радњама, будући да недостатак саме бланкетне норме код јасно одређене радње у вези грубе повреде овлашћења у погледу управљања, располагања и коришћења имовином не утиче на постојање кривичног дела у конкретном случају.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи и то да побијане пресуде не садрже разлоге у погледу одлучне чињенице – умишљаја окривљеног приликом извршења кривичног дела за које је оглашен кривим. Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, у захтеву се указује да из исказа сведока ГГ, произилази да на страни окривљеног није постојао директан умишљај, затим да нижестепени судови нису имали овлашћења да утврђују да ли је поступање окривљеног супротно одлуци управног одбора јер је председник управног одбора и већински власник, као сведок, у свом исказу навео да је окривљени поступао у складу са одлуком управног одбора, што потврђује и сведок ДД, те да и налаз и мишљење судског вештака економско-финансијске струке, говори у прилог наводима захтева, да окривљени није другом правном лицу прибавио имовинску корист.

Изнетим наводима, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**